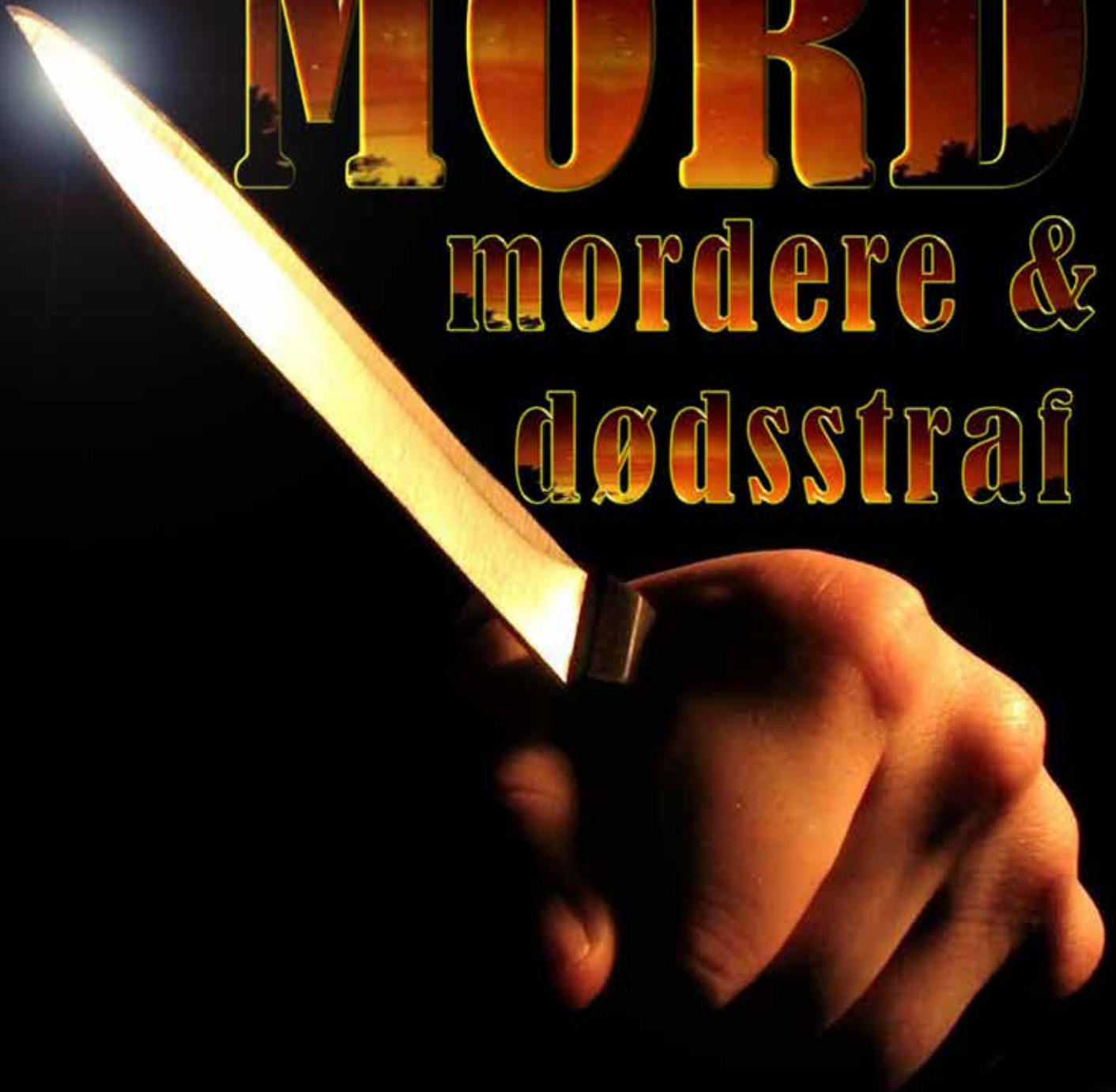


Erik Ansvang

# MORD

mordere &  
dødsstraf



VisdomsNettet  
[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)

# Mord, Mordere & Dødsstraf

*esoterisk belyst*

Erik Ansvang



VisdomsNettet  
[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)

# Mord, Mordere & Dødsstraf

## esoterisk belyst

Af Erik Ansvang

Mord er en grusom forbrydelse.  
Men hvorfor er den egentligt så forfærdelig?  
Og hvordan skal man straffe en morder?



## Mord

Det er unødvendigt at gøre opmærksom på, at mord er en grusom forbrydelse. Enhver ved, at mord er en af de største fejltagelser, et menneske kan begå. Men hvorfor er det egentligt så forfærdeligt?

Det grusomme i mord ligger i den esoteriske kendsgerning, at morderen afbryder en sjæls hensigt, og ikke i drabet af det fysiske legeme. Indgrebet mod en anden sjæls livsopgave og -hensigt er så alvorlig, at det ud fra en generel esoterisk betragtning får meget alvorlige karmiske konsekvenser. Alle ved, at mord er en forfærdelig forbrydelse, men desværre lever alle ikke efter denne viden.

Det er nemt at forholde sig til den type mord eller manddrab, der omtales i politirapporter og vises i kriminalfilm. Men mennesker myrdes jo på mange andre måder – bevidst såvel som ubevidst. Derfor er det relevant at overveje, hvornår der er tale om et mord?



### **Mord anerkendt af loven**

En bøddel udfører eksempelvis et professionelt job, der er anerkendt og betalt af et samfund, hvis love accepterer dødsstraf. Det gælder fortidens bøddler, og det gælder nutidens. Fritager det personen for karmiske konsekvenser, at et mord foretages i overensstemmelse med landets love?

At tage et andet menneskes liv er stort set *altid* en karmisk kriminel handling. Landets love kan *aldrig* veje tungere end de åndelige eller universelle love. En nations love fortæller ikke, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. De fortæller udelukkende, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt.

Som altid spiller motivet en afgørende rolle for graden af de karmiske konsekvenser. Et menneske, der handler i uvidenhed, udsættes ikke for de samme alvorlige karmiske virkninger, som et menneske, der handler ud fra bevidst viden om det ondes natur. Det skyldes, at bevidst fokusering forstærker og målretter energien, og den virker tilbage med samme styrke i henhold til loven om aktion og reaktion. Der er altid overensstemmelse mellem årsag og virkning. Ubevidste handlinger er energimæssigt diffuse, og reaktionen er derfor tilsvarende. Men et mord på et andet menneske medfører *altid* en karmisk modreaktion af en eller anden grad. Når man som professionel bøddel stiller sig til rådighed mod betaling, har man selv foretaget et valg, og dette valg er man naturligvis ansvarlig for.

### **Bøddel imod sin vilje**

Det samme gælder et menneske, som imod sin vilje og under trusler om selv at blive henrettet tvinges til at henrette andre mennesker, fordi magthaverne har dømt dem til døden. Her er den karmiske situation sandsynligvis mere alvorlig end i tilfældet med bøddlen, der handler på grundlag af autoritetstro og respekt for loven. Igen skal man bedømme situationen ud fra motiveringen, for i dette tilfælde vælger personen at slå andre mennesker ihjel for at redde sit eget liv.



### **Myrderier i krig**

Hvad med myrderier i krig? En nation tolererer ikke tyveri, men hvis man forsøger at stjæle et andet folks land, siger man, at man *annekterer*, og så er det mærkelig nok den stærke nations ret over for den svage. Det er tankevækkende, at tyveri forandrer karakter, bare det udføres i stor målestok. Ingen nation accepterer mord inden for statens grænser, men hvis mordene begås over for andre staters soldater, bliver mord til krig. Morderne forvandles nu til krigshelte. Er det ikke tankevækkende, at man retfærdiggør mord ved mangedobling?

Der findes situationer, hvor menneskeheden kaster sig ud i systematiske myrderier i stor stil. Disse situationer kaldes for krig. Når mennesker myrder medmennesker i krig, sker det med landets ledes accept. Man er derfor overbevist om, at man slår ihjel for en retfærdig sag – og det er modstanderne sandsynligvis også. Menneskeheden bruger ufattelige ressourcer på at kunne gennemføre disse massemyrderier så hurtigt og effektivt som muligt. Våbenindustrien har gjort muligheden for masse mord og massedestruktion så effektiv, at planeten kan lægges i ruiner adskillige gange.

### **Grundlaget er adskilthed**

Det psykologiske grundlag for alle krige er dybest set følelsen af *adskilthed*. Denne grundlæggende individualistiske og egoistiske holdning fører til alle de sekundære årsager til krig ...

- grådighed, der skaber økonomiske katastrofer
- had, der skaber nationale og internationale spændinger
- grusomhed, der skaber lidelse og død

### **Krig fra en planetarisk synsvinkel**

Krigens rødder er derfor dybt forankret i menneskeheden, for de fleste menneskers liv er styret af individualisme, egoisme og adskilthed. Men hvad sker der, hvis man løfter sig op over det almindelige menneskes hverdagsbevidsthed, og forsøger at betragte krigen og dens grusomme myrderier fra en planetarisk synsvinkel?

*”Krig kan være og er masse mord, hvor motivet er forkert. Det kan også være opofrelse og rigtig handling, hvor motivet er rigtigt. At slå et menneske ned som er ved at myrde en forsvarsløs person regnes ikke for mord karmisk set. Princippet er det samme, hvad enten det drejer sig om at dræbe en, som er ved at myrde, eller bekæmpe en nation, der går i krig mod forsvarsløse. Det fysiske middel, som det onde bruger til egoistiske mål, kan også anvendes til gode formål ... Krig er altid et onde, men det kan være det mindste af to onder.”*

Alice A. Bailey: *Hierarkiets fremtræden*, s. 182

### **Eksplisiv antagonisme**

Når Hierarkiet, der styrer verdensprocesserne, ser, at forholdet mellem det planetariske onde og lysets eller det godes kræfter er nået til et punkt af ”eksplosiv antagonisme” (fjendskab), som det kaldes, ved de, at denne spænding *skal* udløses, hvis den guddommelige hensigt skal kunne virkeliggøres uhindret. Derfor tillades eksplosionen. Men der er hele tiden en kontrollerende faktor, selvom man ikke kan se det. De ophøjede væsener, der virkeliggør den guddommelige vilje, er ikke identificerede med formlivet. Derfor har de en korrekt forståelse af den relative betydning, som livet i form har. Tilintetgørelsen af former betyder for dem ikke døden på samme måde, som mennesket opfatter den. For dem er det en *frigørelsesproces*.



### **Mennesker tilintetgøres ikke – kun former**

Den cyklus, som menneskeheden nu lever i, har set tilintetgørelse af det største antal menneskelige former i hele planetens lange historie. Men det er vigtigt at understrege: *Mennesker er aldrig blevet tilintetgjort* – kun deres fysiske legemer. På grund af denne massetilintetgørelse, har menneskeheden taget et stort skridt frem mod en mere afklaret holdning til døden. Det ses endnu ikke tydeligt, men efterhånden vil dødsfrygten begynde at forsvinde.

Det, der kaldes døden i almindelig forstand, er, at den individuelle livscyklus på det fysiske plan afbrydes – som følge heraf er døden en forenende proces. Hvis man kunne se lidt dybere, ville man erkende, at døden frigiver det individualiserede liv til en mindre besværlig og mindre indespærret eksistens.



### **Krig og karma**

På baggrund af disse informationer må et meget relevant spørgsmål nu være: Hvordan er forholdet mellem krig og karma? Hvis spørgsmålet sendes videre til den tibetanske mester Djwhal Khul, får man dette svar:

*"... muligvis er ikke engang menneskets karma eller individuelle skæbne omfattet, når det gælder krig. Her dræbes et meget stort antal mennesker. Det kommer ikke ind under loven om årsag og virkning som en faktor i det enkelte menneskes sjælsudvikling. Det er ikke en tilbagetrækningsproces planlagt af en bestemt sjæl som led i dens virkeliggørelse af sin individuelle skæbne. Døden, der kommer gennem krigens destruktive processer, er underlagt den planetariske Logos' styrende og cykliske hensigt ..."*

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 401

### **Viljen-til-at-leve ... viljen-til-at abstrahere**

Den tibetanske mester uddyber udtalelsen ved at fortælle, at hos det individuelle menneske indtræder døden, når sjælens vilje-til-at-leve i et fysisk legeme forsvinder og viljen-til-at-abstrahere tager dens plads. I tilfælde af død i krig drejer det sig ikke om den individuelle vilje-til-at-abstrahere, men om en påtvungen deltagelse i en stor gruppeabstraktion. Fra sit eget plan anerkender det individuelle menneskes sjæl afslutningen på en inkarnationscyklus og tilbagekalder personlighedens liv. Det gør den gennem en udløsning af viljesenergi, som er stærk nok til at skabe tilbagetrækningen.

Som sagt ligger det grusomme i mord i den kendsgerning, at sjælens hensigt afbrydes. Problemet er *ikke* i drabet af det fysiske legeme. Derfor betragtes krig ikke som mord, selvom mange velmenende fanatikere anser det for at være mord. Mord i krig er tilintetgørelse af former i overensstemmelse med den planetariske hensigt.

## Hvad lærer en soldat i krig?

Hvad lærer det enkelte menneske i en krig? Hvad lærer soldaten? Soldaten lærer, at der er noget, som er større end det fysiske legeme og den fysiske tilværelse. En soldat i krig gennemgår frygtelige strabadser. En soldat lærer disciplin og lydighed og at holde modet oppe under ekstremt vanskelige forhold. Soldaten kæmper ikke for sin egen overlevelse, men for regimentets sejr og landets sikkerhed. En soldat lærer med andre ord at ofre sig for et ideal.



Det er forklaringen på "kshattriyaens" (soldatens) plads i det indiske kastesystem. Kshattriyaen skulle lære at leve et liv i idealets tjeneste. Han måtte nyde alle livets glæder og blive rig, men han måtte være parat til at ofre det hele på "ærens mark". For det var en ære at beskytte nationen – at forsvare de svage og overvinde de stærke. Han måtte ikke overgive sig til de onde kræfter, men skulle bekæmpe dem til døden. Han skulle opretholde ro og orden, forhindre undertrykkelse og sikre tryghed for alle. Han måtte ikke dræbe én, der havde overgivet sig – var faldet til jorden – eller bad om nåde. Han udviklede selvkontrol, mod og retfærdighedssans.

Han stillede sit liv til tjeneste for kongen. Han lærte, at når kongen sendte ham til slagmarken, så måtte han være parat til at ofre sit legeme til lemlæstelse og død. Han lærte på denne måde, at det fysiske legeme ikke er andet end en ydre klædning, som han til enhver tid må være parat til at ofre for sin sjæl – sin indre konge – når pligten kræver det. Uden denne soldatertræning kunne ingen blive brahmin. Først måtte man lære, at livet er alt, men at det fysiske legeme er intet. På denne måde blev man trænet til langt vanskeligere prøver og ofre i livets evolution.





### **Er krig et gode?**

Betyder det, at krig er et gode? Nej – krig er *ondskab*, men det er altid motiverne hos ophavsmændene til krig på det fysiske plan, der gør dem onde. Hvis der ikke fandtes krige, ville det planetariske liv tilbagekalde mennesker i stor målestok i overensstemmelse med den guddommelige intention ved hjælp af det, der kaldes "naturkatastrofer". Derfor kan man konkludere, at ...

– *når onde mennesker indleder en krig,  
så uddrager den planetariske Logos  
det gode af det onde.*

Det fysiske legemes død er et mindre onde end at holde en hel civilisation tilbage i udvikling. Hvis en krig medfører totalitære magters nederlag, er det et mindre onde, end hvis de skulle fortsætte deres årelange undertrykkelse af store befolkningsgrupper.



### **Trafikdrab**

Hvad så med trafikdrab? Hvert år dræbes flere hundrede mennesker i trafikken i Danmark, og det er relevant at spørge, om drab i forbindelse med trafikuheld udelukkende kan betragtes som uheld. Mesteren Koot Hoomi siger disse tankevækkende ord:

*"Uheld sker under meget forskellige omstændigheder, og mennesker dræbes ikke kun tilfældigt, eller dør som følge af selvmord eller mord ... Glem ikke at der ikke findes regler uden undtagelser, og vær altid parat til at lære noget nyt."*

*The Mahatma Letters to A. P. Sinnett", (Website)*

Det er indlysende, at intet normalt menneske kører ud i trafikken motiveret af ønsket om at slå andre mennesker ihjel i en trafikulykke. Der findes eksempler på mennesker, der bevidst forsøger at slå sig selv ihjel ved at køre galt, og hvis det er tilfældet, er der naturligvis blot tale om, at personen bruger bilen som et redskab til selvmord. Men her er der tale om helt almindelige trafikuheld, hvor folk kører galt og dør af deres kvæstelser.

## Karma og trafikuheld

Et trafikuheld med dødelig udgang *kan* være tilfældigt, men det er ofte en meningsfuld karmisk hændelse. Det medfører ikke, at de involverede parter altid har en direkte karmisk forbindelse. I trafikuheld, hvor den ene part kommer til skade, mens den anden slipper uskadt, er den sidste sandsynligvis blot brugt som redskab i afviklingen af den andens karma. Personen var simpelthen til stede på rette tid og sted. Hvis der ikke er karmiske relationer mellem ulykkens parter, vil ulykken kun skabe ubetydelige psykiske eftervirkninger hos den, der blev brugt som redskab. Men som Koot Hoomi sagde, så er uheld ikke altid udtryk for tilfældigheder. Mennesker, der er involveret i trafikdrab, har ofte et direkte karmisk ansvar for ulykken.



## Bevidst eller ubevidst

Ifølge åndsvidenskaben er de karmiske virkninger begrænsede, hvis en fejltagelse er begået i uvidenhed. Men hvis man handler imod sin viden, er reaktionen fra denne pædagogiske naturlov konsekvent.

### *Eksempel: Spritbilist*

Eksempelvis ved enhver, at man er til fare for sig selv og andre, hvis man bevæger sig ud i trafikken i beruset tilstand. Hvis det resulterer i en dødsulykke, har man ikke handlet i uvidenhed – man har ignoreret sin viden, og det har medført drab på et andet menneske.

### *Eksempel: Langturschauffør*

En langturschauffør, der ignorerer hviletidsbestemmelserne for at tjene nogle få hundrede kroner mere i løn – eller under pres af arbejdsgiveren – risikerer at falde i søvn ved rattet og køre galt – muligvis med døden til følge for nogle medtrafikanter. Chaufføren handler *ikke* i uvidenhed.

### *Eksempel: Chancer i trafikken*

En bilist, der overskrider fartgrænserne, kører over for gult eller rødt, kører vanvidskørsel eller tager andre livsfarlige chancer i trafikken, handler *ikke* i uvidenhed. Nogle gange medfører det mord på andre.

Spørgsmålet er derfor, hvor grænserne går i den karmiske lovgivning. Svaret må den enkelte finde i sig selv.



### **Aktiv dødshjælp**

Et andet relevant problem er spørgsmålet om *aktiv dødshjælp*. Kan aktiv dødshjælp sammenlignes med drab? Der er jo tale om en barmhjertighedshandling motiveret af ønsket om at hjælpe og lindre. Aktiv dødshjælp kan komme på tale, når et menneske er dødsstødt, når lidelserne er umenneskelige og lægerne klart kan fastslå, at der ikke er udsigt til helbredelse.

Principielt kan man sige, at sjælen alene kender livslængden og dødstidspunktet. Grundlæggende kan man derfor påstå, at det derfor ikke bør overlades til den inkarnerede personlighed eller de pårørende at tage en så vigtig beslutning som at afkorte livet.

### **Hvorfor en lidelsesfuld død?**

Når man ser mennesker gennemleve en dødsproces, der er forbundet med lang og smertefuld sygdom, er der mange, som helt naturligt spørger ... "hvorfor". Navnlig hvis man iagttager en stærkt lidelsesfuld dødsproces hos et godt og kærligt menneske, som har levet et liv i tjeneste for sine medmennesker. Hvorfor dog denne lidelse? Det er vanskeligt at forstå, at det er en heldig situation for den døende. Den lidelsesfulde dødsproces er en forberedelse til næste liv. Lidelsen er nødvendig afbetaling af karmisk gæld, som ellers ville hæmme i det næste liv. At blive frigjort for fortidens snærende bånd, er det bedste, der kan ske for den døende, så man kan vende tilbage under lysere og mere lovende betingelser.

Når et godt og kærligt menneske, der har hjulpet og støttet mange mennesker i livets løb, gennemgår en lidelsesfuld dødsproces, er de færreste opmærksom på, at den karmiske situation samtidig inddrager personens medmennesker. Den døendes lidelser tilbyder en enestående mulighed for tilbagebetaling af den hjælp og støtte, man selv fik, når tiderne var hårde.



### **Livsforlængende eller dødsprocesforlængende?**

Men når det er sagt, er det vigtigt at fastslå, hvad der menes med aktiv dødshjælp. Allerførst må man nemlig afgøre, om man taler om en forlængelse af livet eller en forlængelse af dødsprocessen. I dag har lægerne og hospitalerne mange teknologiske og medicinske hjælpemidler, der virker "livsforlængende". Uden disse avancerede hjælpemidler ville en naturlig død være indtrådt langt tidligere. Den såkaldte livsforlængende behandling resulterer derfor ofte i en kunstigt skabt forlængelse af selve dødsprocessen. Hvis man med aktiv dødshjælp mener, at denne udsigtsløse behandling indstilles for at overlade resten af dødsprocessen til naturen – eller rettere til sjælen – er aktiv dødshjælp en positiv ting, som ikke forhindrer den døende i at høste de sidste erfaringer inden overgangen til den astrale tilværelse.

Aktiv dødshjælp er udtryk for medmenneskelig medfølelse og barmhjertighed, og denne motivering medfører selvsagt ubetydelige eller ingen karmiske reaktioner for de læger, der praktiserer den.

# Dødsstraf



Det er ikke muligt at behandle dette emne uden at komme ind på *dødsstraf*. Det siger sig selv, at ethvert menneske, der har erkendt, at menneskeheden udgør en helhed, under ingen omstændigheder kan forsvare dødsstraffen. Dødsstraf er selvsagt imod tanken om menneskehedens broderskab.

## En selvmodsigende handling

Dødsstraf er i høj grad en selvmodsigende handling. Samfundet forventer og forlanger, at borgerne respekterer menneskeliv, men hvis man samtidig ved hjælp af landets love retfærdiggør, at den rigtige straf for at myrde er at myrde, har man et alvorligt moralsk og psykologisk problem. Det er ingen undskyldning, at det ene mord er udtryk for umoral, mens det andet er udtryk for lovgivning. Loven skal naturligvis lære mennesker respekt for menneskeliv, hvis man vil gøre sig håb om, at forbrydere skal lære at forstå, at livet er helligt.

Det psykologiske og moralske problem, som er en indlysende følge af, at samfundet reducerer menneskets værdi ved at tillade mord som straf, er ikke det eneste – og heller ikke det vigtigste. Sagen har en vigtigere side, nemlig en åndsvidenskabelig:

- Man kan ikke slippe af med en morder.
- Man kan kun slippe af med morderens fysiske legeme.

Hvis man lader morderen blive i sit fysiske legeme, kan man spærre legemet og dermed morderen inde i et fængsel. Man kan spærre morderen inde og forhindre, at denne person begår flere mord, men man kan ikke spærre morderen inde, når man først har lukket ham eller hende ud af det fysiske legeme.

- Man har ikke dræbt morderen, for *ingen* kan dræbes.
- Man kan kun dræbe morderens fysiske legeme.



### **Morderen har fået sin frihed**

Det eneste man har gjort er, at give morderen sin frihed. Henrettelsen har drevet morderen ud af legemets fængsel og ind i den næste verden, som gennemtrænger denne verden. Morderen befinder sig nu på astralplanet i sit astrallegeme, hvor mennesket ikke bare er frit, men desuden er mere levende og vitalt end i den fysiske verden. Den astrale verden er følelsernes verden, hvor følelserne opleves mange gange stærkere end i det fysiske liv, fordi det tætte fysiske legeme dæmper følelserne. Efter henrettelsen ankommer morderen til følelsernes eget plan opfyldt af had og vrede – og med et brændende ønske om at hævne sig mod dem, der har forkortet det fysiske liv.



### **Stimulerer andre forbrydere**

Den henrettede morder kan ikke selv myrde fra astralplanet, men det er muligt at friste fysiske mennesker til at myrde. Fra astralplanet har morderen de absolut bedste betingelser for at stimulere andre forbrydere til de værst tænkelige handlinger. Politiet har ofte undret sig over, at en bestemt type mord ofte gentager sig igen og igen i de samme områder. Normalt forklares det med, at medierne giver detaljerede beskrivelser af mordet, og at det kan medføre, at svage mennesker inspireres til at efterligne mordet.

I et civiliseret land burde det være forbudt at bringe disse detaljerede beskrivelser, for det kan være en del af forklaringen på gentagelsen af mordene. Medierne stimulerer fantasien hos svage personer, og sandsynligheden for at forbrydelsen gentages vokser naturligvis.

Men det er ikke den eneste forklaring. Den væsentligste fristelse kan komme direkte fra morderen på astralplanet, og da denne fristelse ofte opleves som en stærk indre tilskyndelse, der kommer fra den fysiske person selv, er denne usynlige indre påvirkning meget farligere end mediernes detaljerede beskrivelser.

*"Noget hviskede konstant i mit øre ... Nogen tilskyndede og førte mig ustandselig." Sådan lyder den alt for hyppige tilståelse fra kriminelle. Læger kalder det hallucinationer, som skabes af en forvirret hjerne, og de beskriver det som momentan sindssyge. Men findes der psykologer, der fuldt ud forstår sindssyge?"*

H.P. Blavatsky: *Isis Unveiled*, Vol. I, p. 276



### **Samfundets pligt**

Der er en anden grund til, at man aldrig skal sende et menneske ud af sit fysiske legeme på denne måde. På grund af de liv, der venter den dødsdømte i fremtiden, skulle man forsøge, mens man endnu har kontrol over det fysiske menneske, at give det noget konstruktivt, det kan tage med sig ind i efterlivet – noget, der kan udvikles til en moralfølelse. Man må ikke glemme, at morderen vender tilbage til den fysiske verden i et kommende liv, og det er en pligt at forsøge at gøre morderens næste liv bedre end det nuværende. Man skal gøre, hvad man kan for at undgå, at en morder vender tilbage med de samme tendenser.

### **Moralsk omskoling**

En civiliseret kultur skal man have gavn af – den må man ikke tage skade af. Mennesker, der er så farlige for deres medmennesker, at de risikerer livet, skal selvfølgelig ikke bevæge sig frit omkring. De skal spærres inde, så de ikke har mulighed for at skade andre, men samtidig bør fængselsopholdet anvendes til uddannelse og moralsk omskoling. Det livslange fængselsophold skal fungere som en bearbejdningsproces, hvor forbryderen hjælpes til at ændre holdning til liv og død. Forbrydere er unge sjæle, der endnu ikke har erkendt, at menneskeheden udgør en enhed, og at livet er helligt. Det er det civiliserede samfunds pligt at lære dem disse realiteter.



### **Forbrydelser under søvnen?**

Ethvert menneske – også en forbryder – forlader den fysiske krop om natten. Kan en indespærret på dødsgangen så ikke friste til forbrydelser i søvnperioden? Nej – for clairvoyante forskere oplyser, at lavt udviklede bevidstheder er kendetegnet ved stærk egoisme. De er med andre ord selvcentrerede. På astralplanet vil det sovende, selvcentrerede menneske lukke sig inde i en astral skal, hvor det lever i sin egen lukkede verden uden evne til at påvirke hverken de astrale beboere eller fysisk inkarnerede mennesker.

*“Det menneske, som ingen psykisk udvikling har, driver omkring i sit astrallegeme under søvnen ofte i en mere eller mindre ubevidst tilstand. I den dybe søvn trækker de højere principper sig næsten altid ud af legemet i deres astrale redskab og svæver rundt i den umiddelbare nærhed, selvom de hos det helt uudviklede menneske sover næsten lige så fast som den fysiske krop.”*

C.W. Leadbeater: *Astralplanet*, s. 36

### **Frister viljesvage mennesker**

Et menneske, der er sluppet ud af sin fysiske krop efter en henrettelse, er til gengæld mere fri, vital og levende end da det var lukket inde i det begrænsede fysiske legeme. Mulighederne for at påvirke den fysiske verden er store. Samfundet begår derfor en forbrydelse, hver gang det tillader dødsstraf. Dødsstraf er ikke til nogen nytte, men til stor skade for samfundet. Hvis forbryderen virkelig er ondsindet, sætter henrettelsen personen i frihed, og man åbner dermed muligheden for at tilskynde viljesvage og indskrænkede personer til at begå forbrydelser. Mennesker, der har begået selvmord, prøver i øvrigt også ofte på at få andre viljesvage personer til at gøre det samme. Den berømte bro til Pasadena har krævet mange ofre, og mange, der er blevet reddet, påstår, at de var blevet lokket og fristet til det af “indre stemmer” fra andre, som havde gjort det før dem.

Det er langt bedre at bruge livsvarigt fængsel i stedet for dødsstraf, for den tvungne disciplin i fængslerne er netop det, de uregerlige trænger til for at kunne ændre sig.





### **Afslutning**

Åndsvidenskaben oplyser, at menneskeheden generelt betragtet befinder sig på pubertetsstadiet. De mange selvmord, de mange myrderier og den fortsatte brug af dødsstraf er tydelige tegn på menneskehedens umodenhed og uvidenhed. I Den Nye Tidsalder vil menneskeheden bevæge sig ind i den tidlige manddom, og her vil man opleve stigende ansvarlighed og dybere indsigt. De åndsvidenskabelige informationer om konsekvenserne for det indre menneske, vil blive almindelig anerkendt, og det vil derfor medføre en dramatisk ændring i antallet af selvmord og mord – og dødsstraf vil være utænkelig. Det vil gavne det enkelte menneske, menneskeheden og planeten.





**VisdomsNettet**

[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)